

תודה למתנדבי צוות חילוץ הר הנגב

שני עירוניים יצאו לדרך, בים בם בום.
אחד היה דפוק בברך, והשני בכתף ובעוד שני ברך, בים בם בום.
לא בדיוק ולא בערך ולא עלמה ושום פרח או צנצנת מים משמיים... לחצן מצוקה לווייני של מגנסום וצוות מסור שבזבז עלינו את יום שישי והציל אחד מאתנו ממוות.

הגענו מלאי בטחון בכושר ההליכה ויכולת הניווט שלנו, הלכנו כמעט עד לסוף הקטע השלישי של סובב רמון ושם אחד חבר החליט שלא מתאים לו לנוח בצהריים ואני נשארתי בלי מפות וכיוון ועם ליטר מים לטפס את הר עידו. הגעתי בלילה לחניון... רק בבוקר מצאתי את המים בהטמנה וללא סימן למשה הזעקתי חילוץ.

ומהרשלנות הזו יצאו עשרות מתנדבי צוות חילוץ הר הנגב במסירות והבנה עמוקה של המצב, על חשבון היום היחיד בשבוע שחופשי לסידורים וטיפול במשפחה וטחנו שתי וערב את המכתש כדי למצוא את הנעדר.

בלי שום שיפוטיות לגבינו והשטויות שעשינו – מלבד שאלות מתעניינות לצורך הבנת המצב וניתוח לאן יכל משה לפנות ומה הדריך אותו אחרי ההתפצלות. בלי חשבון לזמנם האישי ולתוכניות שנזנחו – כולם התמקדו בניצול יעיל של הזמן כדי להציל ולשמור על המדבר שלכם נקי מעוד מוות מיותר.

לי בתור צופה מהצד זו הייתה חוויה מרוממת נפש – המסירות, החברות, המקצועיות, הכרת ואהבת הארץ והדבקות במשימה בצורה חפה מערעורים הזכירו לי על מה חונכנו בארץ הזאת. גם גל הבן שלי שהלך אתכם חזר מאד מעודד למצוא בנגב חבורה מגובשת ואיכותית 'כמו הצוות שלו במילואים'. כיף שיש אנשים כמוכם – תישארו איך שאתם.

אני כותב להכיר תודה לכל המתנדבים שהכרתי - בשמם ושלא - בראשות אסף שהוביל ברגוע מהשטח ואיתי שחיפק משדה בוקר ויחד השיגו כל יחידה וכוח תומך שאסף רק העלה על הדעת (נדהמתי לראות 12 כוחות שונים: יחידות חילוץ, משטרה וצבא שגויסו ושולבו ביעילות בחיפוש) ונועם שתחקר אותי וקיבל סיפור שברבר אותכם על חצי מכתש, וצופית שקיבלה אותי בחיוך של נו למה אפשר לצפות ממשפחת שמש וגם טרחה להתייבש בסריקות לאות הזדהות, ולחבורה שעל הסוסים - אילן שהבן שלו למד עם כלתי, ואביה שופע הידע ותמיר הדר' לחישה מרחוק שעובד על צילומי לוויין שהשתתפתי בפיתוחו, ולנילי ששאלה בעדינות וסייעה באחריות, וצוות המסוק עם אדם הפרמדיק ושרון וישי שלקחו בערב סיבוב דרומה לנחל נקרות כי הבנתם שמחפשים מישהו שלא בדיוק צועד ליעד ולשמעון שרץ הביתה לבשל וחזר לשטח ולכולכם שוויתרתם על הבישול למשפחה לשבת והגעתם הביתה שמחים ובנפש שלוה שמנעתם אסון במדבר היפה הזה.

ותודה עמוקה למשפחות שמאפשרות את ההתנדבות הזו בצורה כאילו מובנת מאליה. ביליתי יום שלם עם עשרות אנשים ששחררו לתפקד על חשבון הסופ"ש כאילו הם במשמרת במהלך העבודה הרגיל שלהם. לפי אביבה זו התגייסות שמאפיינת את כל היישוב, כבוד!

וסליחה לאביבה ופרדי על הפדיחות המשפחתיות.

מישהו מהחברה שאל אם היום הזה מחליף תרגיל ביולי ☺. כנראה שלא... ונשמח מאד לארח אותכם לפריסה חגיגית בסוף התרגיל לכבוד המחלצים ומשפחותיהם.

בשמי ושם משה וכל המשפחה

מאיר

ובזכותכם נגמר כמו בפזמון

אמר חברו: לא נורא חבר, ישנן צרות גדולות יותר.

